

Banderovská Ukrajina a její geopolitická úloha ve světovém měřítku

Jane Kaufman, 11 května 2022

Současná ukrajinská vláda povýšila gaunera a vraha Štěpána Banderu na národního svatého. Pojmenovali po něm ulice, vztyčili sochy na jeho oslavu a učí o něm děti ve školách. Propaganda jede ve velkém. Ukrajinská vojska jsou modelována podle banderovského vzoru, ke kterému si přidali ještě hitlerovskou armádu a hitlerovskou propagandu se vším všudy. Nejen že pochodují stejně jako kdysi nacističtí vojáci, salutují stejně jako oni, používají stejnou symboliku a ještě opěvují jejich činy ze 2. světové války.

O Hitlerovi a jeho armádě toho víme poměrně dost, ale kdo byl Štěpán Bandera a jeho skupina hrdlořezů, to není valně známo. [Snad proto začala](#) ruská vláda uvolňovat historické dokumenty o této skupině zločinců, tak zvaných „nacionalistů,“ kteří se postavili proti málem každému a nejradši by byli bývali vyhubili většinu lidí, jak zde na světě jsou.

Zlinkovaná ruská stránka předkládá kopie skutečných dokumentů o Banderovcích a každý je doprovázen krátkým popisem obsahu. Příkladám několik ukázek níže:

Ukrajínští nacionalisté (Banderovci) spolupracovali s Němci od samého začátku jejich tažení proti Rusku. Přepadávali vojáky Rudé armády, zabíjeli je a ponechávali si jejich doklady, zbraně a uniformy. Převlékali se do těchto uniforem a přepadali nejen sovětské vojenské oddíly, ale i některá města, kde vraždili obyvatele. Likvidovali příznivce sovětských orgánů, pracovníky institucí, aktivisty a jejich rodiny.

Narušovali provádění státních opatření, dovoz potravin a sovětskou mobilizační aktivitu. Ničili zemědělské nářadí, poškozovali a podkopávali železniční tratě, vykrádali obchody a vesnické sklady, vypalovali školy a ničili mosty.

Bandy Banderovců do sebe přijaly i zbytky poražených divizí SS Galicie, bývalé policisty a ukrajinské občany, kteří se vyhýbali mobilizaci. Byli dobře vyzbrojeni, měli jak pušky, tak kulomety, miny a minomety, granáty a obrněné transportéry.

V obci Žabja v Černivské oblasti jednali s velitelem Rudé armády a zkoušeli s ním dohodnout, aby ignoroval jejich vraždění Poláků, za což Banderovci slibovali nechat armádu na pokoji.

Ne všichni sovětské vojáci byli hned zabiti. Někteří z nich byli předtím mučeni. Na příklad, v srpnu 1944 brutálně zbili vojína Kopylova a pak ho zabili. Kopylov měl dokonale zkroucené ruce a nohy, vyříznuté levé oko a uříznutý nos.

V srpnu 1944 odvedli do lesa písáčku 2. letecké armády, kterou hromadně znásilnili. Pak jí vyřezali hvězdy na ruce, nohy a hrud'. Nahou, s nápisem „Rusko“ na břicho ji nechali v lese.

Asi 1600 z nich dělali čistku v Rivne, Tarnopol a Černivci okresech, kde se pokoušeli vyvraždit všechny tamnější obyvatele polského původu. Některé skupiny rovněž prováděly teroristické činy proti místním vedoucím představitelům a vojákům Rudé armády.

Ve vesnici Karelíki vnikli do domu jistého úředníka a zastřelili 9 lidí, včetně dětí. Tajemníkovi obecní rady vesnice Litovce usekli kosou hlavu. Ve vesnici Barikeviči umučili místopředsedu

vesnické rady, jeho manželku a dvě dcery a odvezli pryč dalších 11 obyvatel, jejichž osud nebyl nikdy zjištěn. V jiné vesnici (nejmenované) zabili předsedu vesnické rady a okresního zmocněnce místního oddělení ministerstva vnitra. Před smrtí jim vypíchlí oči, pobodali je dýkami, pálili je žhavým železem a tloukli beranidlem.

Na těchto vzorech je postavena současná ukrajinská armáda

Dnes dělá něco podobného ukrajinská vláda. Sbírají ty, kteří jsou Rusku nakloněni a také ty, kteří od nich přijali humanitární pomoc a spolu s nimi zkoušeli vytvořit bezpečné koridory na evakuaci obyvatelstva, a popravují je.

[Vliv této pochybné ideologie](#) se také projevil už při tak zvaném Majdanu. Očitý svědek masakru v Oděse, doktor Vladimír Grubnik, Ph.D. vypráví, jak Oděsa, která byla vždycky multikulturní, neměla nikdy problém s příslušníky jiných národností, žijících v těsném sousedství. Každá skupina si žila po svém a do druhých se nemíchala. Nikdo z nich ale neměl v lásce nacionalisty, ať už ukrajinské, nebo ruské. A najednou byla snaha smíchat je všechny dohromady, jiné jazyky byly zakázány, povolena byla pouze Ukrajínština.

Vlivem těchto násilností se i Oděsa začala třístit na různé skupiny. Jedna byla pro-Ruská, jiná pro-Majdan a mnohé další. Spolu s nimi se začaly vynořovat paramilitaristické oddíly. Proti-Majdanovci si udělali hlavní stan přímo v těsné blízkosti sídla městské vlády, odkud byli brzy vypuzeni na vzdálené Kulikovo pole. V centru města se cítili bezpečnější, věřili, že by je tam nikdo nenapadl, protože by současně ohrožoval vládní budovy. Ale dále od středu se začali bát a ti, kteří se tam ubytovali ve stanech se začali v noci budit strachem, že je Majdanovci přepadnou.

Když ale dostali na samém začátku května varování, že Majdanovci opravdu táhnou jejich směrem a mají v úmyslu zničit celý tábor, tak tomu nevěřili. Došlo k bojům, ale Majdanovci byli mnohem lépe vyzbrojeni, takže vyhrávali. Někteří měli i kulometry a zdálo se, že jsou tam k tomu účelu, aby zakročili, v případě, že by jejich skupiny prohrávaly. K něčemu takovému došlo o pár dnů později v Mariupolu, kde Majdanovci začali střílet po neozbrojených lidech v ulicích.

Ani běžní policisté se Majdanovcům nemohli ubránit a bylo po nich stříleno stejně jako po ostatních. Ke skutečnému zásahu policie, která by celou šarvátku rozehnala, nikdy nedošlo. To proto, že policejní šéfové byli svoláni na důležitou schůzi, kde jim byly odebrány mobily, takže žádný z nich nemohl dostat zprávu o tom, co se v ulicích města děje a stejně tak nikdo nemohl vydat rozkaz pro zásah policejních oddílů. Jak vidět, všecko bylo dobře naplánováno a na nejvyšších místech.

Majdanovci nahnali jejich protivníky do budovy Unií, kterou zapálili. I ti, kterým se podařilo utéct okny, byli upalováni a zabíjeni dlažebními kostkami. Nacisté pak oslavovali vítězství tím, že se fotografovali jak šlapou po jejich mrtvolách, posmívali se jim a kopali do nich.

Dr. Grubnik říká: „tito lidé nás nepovažují za lidské bytosti. Proto s nimi nemůžete vyjednávat; ani se o to nepokoušejte. Ukrajínští Nacisté nás nepovažují za sobě rovné a nikdy nás za sobě rovné považovat nebudou. To jim dává možnost nás zradit, ošidit, zavraždit, nebo podvést. A nic z toho nepovažují za zločin – berou to jako zašlápnout švába.“

Když potom došlo k soudu, byly souzeny oběti, zatím co skuteční viníci nebyli před soud ani předvoláni. Soudní úředníci dokonce zničili důkazy, které by Nacisty usvědčily. Když byl souzen Dr. Grubnik, který dostal 4 roky vězení, přistoupil k němu jeden z Majdanovských aktivistů a přede všemi mu řekl: „Spálili jsme je všechny, spálíme i tebe.“ A soudci, namísto aby ho zadrželi a vyslyšeli, se otočili na jinou stranu, smáli se a předstírali, že nic neslyšeli.

Dr. Grubnik říká, že není možné rozdělit lidi na Ukrajině na Rusy a Ukrajince. Jsou mnozí Ukrajinci, kteří naprosto nesouhlasí s Majdanem a s tím, co následovalo. A na druhé straně je hodně etnických Rusů, kteří Majdan podporují. Takže toto není konflikt mezi Ruskem a Ukrajinou. Je to srážka ideologických a civilizačních názorů a z toho pohledu by měla být celá situace brána a z toho pohledu také řešena.

Další očitý svědek masakru v Oděse

[Další svědek je](#) Marina, která říká, že podvodem dosazená vláda v Kyjevě nikdy nedovolila mezinárodní vyšetřování toho, co se tehdy v Oděse stalo. Ale zato ještě dnes vyhledávají oběti té katastrofy, včetně jejich příbuzných a vězni je. Celých osm let vyhledávali tyto lidi, aby je mohli v případě potřeby vyměnit za své členy, které zajali dobrovolní bojovníci v Donbasu.

Ale vůbec nikdo nebyl popohnán k zodpovědnosti za tento masakr: ani ti, kteří ho provedli, ani ti, kteří ho naplánovali. 48 lidských životů bylo utraceno naprosto zbytečně a stejně zbytečně trpělo 250 raněných. Jediný člověk, který byl souzen byl velitel policie a to proto, že veřejně přiznal, že jim byly na již zmíněné schůzi odebrány mobily, takže nevěděli, co se venku děje. Tím ovšem vyzradil spoluúčast vlády města na celé akci.

Jak to vidí současný historik

Dr. Matthew Raphael Johnson je vědec, který se zabývá ruskou historií a filosofií, etnickým nacionalismem, Euroasianismem a odporem proti globalismu, jehož jediný záměr je nás zotročit. [Dr. Johnson píše](#), že ukrajinský nacionalismus je ten největší neúspěch současné doby. Podle něho, Ukrajinci byli přelstěni, aby uvěřili tomu, že Západ je vítěz a že je na jejich straně. Proto dovolili, aby jak v r. 2004, tak v r. 2014 nastolily západní finance na Ukrajině násilí a teror a vládu, která není nic jiného než výběrčí úplatků pro západní politiky.

Ukrajina tímto způsobem naprosto zničila svoji ekonomickou podstatu a dnes je na úrovni těch nejchudších afrických zemí. Všecky její možnosti jsou rovněž zničeny a veřejné mínění kleslo na nulu. Všechny protesty, které byly organizované z americké ambasády, byly nezákonné a celou zemi ještě víc ekonomicky ničily. Dnes jsou Ukrajinci závislí na finanční pomoci zvenčí a za to platí zpátky tím, že fungují jako hlavní páka proti Rusku. Kdyby ale Západ ztratil o Rusko zájem a přestal Ukrajinu financovat, to byl by její konec a bída a chudoba by jí převzaly.

Při násilnostech v Oděse a jinde v r. 2014 byla policie protestujícím davem naprosto potlačena. Americká ambasáda rozdávala ukrajinským nacionalistům Captigon, což je silný amfetamin a účinkuje rovněž proti bolesti, aby tito mohli vytrvat i proti slznému plynu a bití policií. Ty násilnosti, ke kterým došlo předčily všecko, co kdy v historii bylo. Dokonce ani policie nebyla schopna bránit sama sebe, i když se ocítali ve smrtelném nebezpečí. A armáda nebyla nikdy povolána, aby udělala celé záležitosti konec.

Přesto přese všechno, Amerika hlásala do světa, že protesty byly mírové a nová vláda byla dosazena legitimním způsobem. Okamžitě tuto novou vládu uznali, i když se vůbec žádné volby nekonaly a Porošenko byl ve skutečnosti dosazen západními bankéři, kteří financovali ukrajinský dluh. Američané pak obvinili „doněcké separatisty,“ že oni to byli, kteří mírumilovný protest Majdanovců napadli. Protože nikdo ve světě nebyl se skutečnou situací obeznámen a málokdo na Západě ví cokoli o Ukrajině, tak mohli lhát jak moc chtěli a prošlo jim to.

Okamžitě po nastolení, nová vláda v Kyjevě odmítla dodržet veškeré dřívější sliby. Hned první týden šly všechny ceny nahoru o 30%, léky byly zdraženy o 60-70% a prodej léků proti depresi se zvýšil třikrát.

Zároveň začala honba na občany ruského původu a na ty, kteří s Rusy sympatizovali. Oligarcha Igor Kolomojský slíbil 10 000 dolarů za každého zabitého Rusofila a najal žoldnéře firmy Blackwater a odjinud k vojenským výpadům na Donbas, protože většina ukrajinských vojáků zběhla a přidala se k Donbasu. Doněčtí občané se začali shromažďovat do vojenských jednotek, aby odolali náporu ukrajinských žoldáků.

Po návštěvě ředitele americké CIA Johna Brennana, začal Kyjev „proti-teroristické tažení“ ve Slavjansku. Jenže neuspěli a tak media rozšířila vymyšlenou historku o ruské invazi. Byl navržen plán znárodnit veškerý majetek, patřící Rusku. Jaderné reaktory byly zastaveny, protože nebyl personál na jejich obsluhu a ani potřebné finance na jejich provoz.

Přišlo další zdražování. Ceny potravin stouply v průměru o dalších 25% a došlo k zavírání restaurací a kaváren. Spolu s tím klesla spotřeba potravin. Televize začala propagovat uzákonění sňatků pro homosexuály a lesby. Kolem 5000 Ukrajinců podávalo denně žádost o víza, za účelem přestěhování do Ruska.

Kyjev začal se zatýkáním a s popravami těch, kteří s novým režimem nesouhlasili. Jen od ledna do února 2014 bylo zavražděno 10 000 osob a v kyjevských vězeních došlo k popravě 5172 vězňů. Dalších 5000 osob bylo popraveno v březnu. Červený kříž měl zákaz prohlídky věznic.

Přívod pitné vody na Krym byl zastaven a začalo vymáhání peněz pro armádu. Tak jako předtím komunisté, stejně i nacionalisté pokračovali v okrádání obyvatelstva a v plundrování země.

Veškerý průmysl a všechno místní podnikání na Ukrajině bylo zničeno a pokračovalo pouze v Donbasu. Je pravděpodobné, že deindustrializace byla podmínkou vstupu Ukrajiny do Světové obchodní organizace (WTO). Pět hlavních kyjevských banek zkrachovalo. Plyn byl zdražen o dalších 75% a lidé protestovali, protože nedostávali zaplacen za práci.

Politický systém a geopolitické vlivy

Ukrajinský politický systém je jedna obrovská síť rodinných, přátelských, ekonomických a kriminálních svazků. Jakékoliv spojení s Ruskem by znamenalo konec těchto korupčních propojení a konec nezákonných příjmů.

Proto globalisté a jejich banky neváhají podporovat Ukrajinu a ztrácet na tom peníze, protože jinak by přišli o možnost praní obrovského množství špinavých peněz. Ze stejného důvodu přitáhli do Evropské unie Bulharsko, které absolutně nesplňuje podmínky pro přijetí.

Jugoslávie byla rovněž záměrně rozkouskována, protože bylo nutné připojit Srbsko k Západu. Srbsko je klíčová země, jak se ukázalo již v r. 1914. Leží totiž přesně na geopolitické ose mezi Evropou a Malou Asií. Bez podchycení Srbska by bylo nemožné spojit Západní Evropu s geopoliticky umístěným Tureckem a s bosporskou (a později dardanelskou) úžinou, propojující Středozemní moře s Černým. Jakmile byla jednou Jugoslávie zničena, pak bylo teprve možno vystavit Maďarsko, Rumunsko a Bulharsko nátlaku, aby se přidaly k NATO.

Podchytit všechny tyto země bylo stěžejní v tajném útoku proti Rusku. Byla to snaha zajistit, aby Rusko ztratilo status dunajské mocnosti a Anglo-Sasové měli možnost zformovat celistvý geopolitický blok pro další operace na Ukrajině.

Konečný cíl je zabránit Rusku v přístupu k Černému moři, aby nemohlo uplatňovat vliv na vývoj ve Středozemním moři a tím pádem na Centrální Evropu. Rusko, coby největší a nejmocnější slovanský stát má tím být vyšachováno z pozice vlivu. (Nedělejme si naděje, že na tom budeme líp. Jako slovanský stát nemáme u globalistů a u Anglo-Sasů šanci – moje poznámka.)

To, že Rusko ztratilo Sevastopol, ve skutečnosti vedlo k tragické válce v Čěčnii. Kdyby Rusko nadále obhospodařovalo oblasti při Černém moři, nikdy by se něco takového nestalo. V současné době je rovněž snaha zabránit Rusku v přístupu na Kavkaz a k tomu účelu jsou Západem popuzovány různé okrajové muslimské státy.

Spojené státy potřebují pevně ovládat Východní Evropu, Černé moře, Středozemní moře, deltu Dunaje a Balkán, spolu se stezkami pro přepravu surovin, včetně energie z Kaspického moře a Střední Asie do Evropy. K posílení U.S. pozice může ale dojít pouze tehdy, když bude oslaben vliv a mezinárodní status Ruska. Takže proto zkoušejí Rusko izolovat od Západní Evropy, proto nechtějí přátelské vztahy mezi Ruskem, Německem, námi samotnými a ostatními východními zeměmi, které dnes – kvůli geopolitické ignoranci vedení států – patří k západnímu bloku.

Ukrajina je v tomto směru jakási záruka, že Rusko nebude moci nikdy udržet dřívější stav. K tomu účelu musí Ukrajina zůstat na mizině, kulturně zaostalá, ale právně nezávislý stát – to všechno jsou hlavní podmínky pro úspěch Spojených Států. Ten směr, kudy se ubírá Kyjev je přesně ten, který k tomuto účelu Amerika potřebuje, i když je v přímém rozporu se zájmy a potřebami jak Ukrajiny, tak Ruské Federace.

Ekonomický stav na Ukrajině

Doněck je ekonomicky velmi důležitý stát. Zabírá sice jen 8% země, ale produkuje 25% průmyslových výrobků a 8% zemědělských produktů. Kvůli výhodné geografické poloze a kvůli velmi dobré dopravní síti a vysoké zalidněnosti je naprosto odlišný od jiných částí země. Přesto má Doněck značně vysoký státní dluh, asi 763 milionů dolarů, přičemž průměrný plat je asi 1500 dolarů za měsíc. V současné době, zřejmě kvůli neustálé válce, se zadlužení domácností zvýšilo o 11,4% a chudoba je stále značný problém. Ceny potravin a všeho ostatního jsou mnohem nižší než na Ukrajině, dalo by se říci, že tvoří asi 50% ukrajinských cen.

Ukrajina ve skutečnosti jaksi prosperuje také proto, že okrádá své vlastní občany. V r. 2015, ještě za Porošenka, odsouhlasila ukrajinská Rada zákon o „Vyšetřování a správě majetku, pocházejícího z trestné činnosti.“ Tento zákon umožňuje zabavení veškerého majetku, který „se

mohl podílet na trestné činnosti“ obviněných osob. Jinými slovy, ti, kteří jsou odsouzeni, mohou mít zabavenou i střechu nad hlavou. Je jasné, že oligarchům, jejichž podnikání se velmi často pohybuje na hranici zákona a někdy i daleko za ní, majetky zabavovány nebudou. Pouze obyčejní lidé mohou takto přijít o všechno, co mají, včetně osobní svobody.

Jen na okraj, v Americe je tento zákon praktikován tak, že kdyby na příklad někdo pěstoval v kuchyni v květináči marihuanu, což je zákonem zakázáno, pak se celý dům provinil tím, že tuto rostlinu uvnitř sebe trpěl a dům se vším všudy je provinilci zabaven.

Aby celou situaci ještě zhoršil, vytvořil Porošenko „Jednotný národní záznam majetku,“ kde musí každý ukrajinský občan, který má nějaký majetek, tento zaregistrovat a tím ho uvolnit k zabránění v případě, kdyby bylo podezření, že byl získán nezákonným způsobem. Protože 50% vší útraty na Ukrajině je státní a stát vlastní 40% všech nemovitostí, to dává možnost rozprodat všechny státní majetek cizím západním firmám. Rusko, jako jediné, má na tomto prodeji zákonem zakázanou účast.

Kdyby ovšem došlo k prodeji státního majetku, to by znamenalo konec nezávislého ekonomického života na Ukrajině a hromadnou nezaměstnanost. A protože spolehlivé záznamy od odtržení od Sovětského svazu prakticky neexistují, je těžké prokázat, že byl kterýkoliv majetek získán poctivým způsobem. Takže tato možnost je použitelná proti těm, kteří by byli v opozici vůči ukrajinské vládě a Západu.

IMF (International Monetary Fund) se vyjádřil, že na Ukrajině není právní podstata pro jakékoliv změny a ani o ně nikdo nemá zájem. Stejně tak neexistuje žádná zjevná kontrola. Spíše je možno nalézt celé sítě firem, které jsou firmy jen na papíře a tyto kryjí další, papírové firmy, které se zabývají praním špinavých peněz pro skutečné podniky.

Proto na Ukrajině není doopravdy funkční vláda a Ukrajina jako stát selhala. Nemůže tam dojít k žádným změnám, protože není co měnit. Neexistuje inventář státního majetku, nejsou daňové záznamy, není jednotný soudní zákoník a dokonce chybí i komunikace mezi elitami ve vládě a těmi, co jsou mimo vládu. Není rovněž žádný zájem o změny a ani nejsou na ně peníze. Je to naprosto neuvěřitelná situace, která nemá obdoby nikde na světě.

Ten celý systém zkolapsoval již před první revolucí, v r. 2004, která byla rovněž financována Spojenými Státy a od té doby přežívá celá země jen díky podpoře ze Západu. Snad proto existuje tak vysoká míra korupce a naprosto nefunkční ekonomie. Kvůli neustálému přílivu cizích peněz do země je Ukrajina rovněž pod cizí kontrolou a musí poslouchat její diktát. Ti, kteří pracují pro vládu, jsou jaksi placeni; ti, kteří pracují jinde, placeni nejsou.

IMF už ale nehodlá dál Ukrajině půjčovat peníze, pokud nebudou zavedena patřičná opatření, která umožní splácení dluhů. Jedním z takových opatření je posunutí penzijního věku na 70 let a později, a rozprodání ukrajinské samosprávnosti západním bankám. Jenže většina Ukrajinců nežije tak dlouho, aby mohli jít do penze. K tomu samozřejmě nepřispívá skutečnost, že všechny majetky, vlastněné Státem už byl cizincům rozprodán. Takže Ukrajina se vlastně stala majetkem Deutsche Bank, Credit Suisse, Morgan Stanley, UniCredit Bank, čínské Exim Bank a jiných banek a finančních institucí, které společně vládnou kyjevské vládě a diktují si podmínky.

Ukrajina je ve skutečnosti extrém v privatizaci, která šla tak daleko, že už nebylo co privatizovat a musela být zprivatizována státní samostatnost.

Neúměrná touha Západu po válce a kdo skutečně vládne světu

Již v době, kdy byl tento článek napsán (2016) se autor, Dr. Johnson zmiňuje o tom nejděsivějším vývoji cizinecké politiky, kdy převládá snaha o válku s Čínou a s Ruskem. Nikdo doopravdy neví čím se tyto dva státy provinily, ale přesto je snaha zatáhnout je do války. Rusko je obviňováno z agresivnosti, což funguje jako červený hadr před býkem NATO.

Donald Trump byl toho názoru, že NATO je zbytečná organizace a měla by být rozpuštěna, což by evropským zemím ušetřilo na výdajích a celkově na komplikacích. Navrhoval přátelštější postoj vůči Rusku, což mnozí považovali za nepochopitelné. Také sankce vůči Rusku stojí Evropu velké množství peněz a přitom pro ně nebyl nikdy žádný důvod.

Jenže zde je nutno chápat celkovou politickou a finanční situaci našeho světa: Západ je před krachem. Například americký dluh je touto dobou tak obrovský, že stěží zvládají splácet jeho úroky a o splacení základní dlužné částky nemůže být žádná řeč. Všechny státy Evropské unie jsou zadluženy a EU si sama taky nevede. Zdá se dokonce, že patřit do spolku EU je podmíněno tím, že uchazeč-stát bude zadlužen.

Mnohé banky jsou před krachem zrovna tak. Deutsche Bank, britská HSBC, švýcarská Credit Suisse – ty jsou všechny před krachem a mnohé jiné s nimi.

Velké korporace jsou dnes mocnější než vlády jednotlivých států a diktují si podmínky. Když na příklad mexická vláda zkusila donutit firmu American Metaclad aby odstranili nebezpečný odpad, který vytvořili na mexickém území, Metaclad přednesl celou záležitost u NAFTA soudu a Mexiko jim dokonce muselo vyplatit náhradu ve výši 20 milionů dolarů za tuto „urážku.“ Samozřejmě, ty peníze hradili mexičtí daňoví poplatníci. Tak jsou ochuzovány národy.

Na vysvětlenou, NAFTA je North Atlantic Free Trade Agreement, neboli Severo-Atlantická smlouva o volném, neboli bezcelním obchodě. Je to naprosto nefunkční dohoda, která vůbec neusnadnila obchod mezi státy severní a jižní Ameriky, ale dodala do obchodního podnikání notnou dávku přídatné byrokracie. Nemluvě o tom, že „volný, bezcelní obchod“ je spolehlivý návod na zbankrotování každého národa a Evropská unie nebude výjimkou.

Západ potřebuje válku, anebo si to aspoň myslí. Například Amerika měla ze 2. světové války obrovské zisky. Nejen že si převezli do Států všechny přední německé vědce, ale vybrakovali německé patentové úřady, výzkumné ústavy a laboratoře a odvezli si domů vlaky a vlaky dokumentů, přístrojů, technologických návodů a zařízení a kdovíčeho jiného.

Dnes potřebují válku k tomu, aby vůbec přežili. Jak Amerika, tak nefunkční a zločinná Evropská unie potřebují dostat své špinavé pracky, plné krve nevinných obětí na Rusko, na jeho přírodní bohatství a zdroje, na jeho průmysl, vynálezy, patenty, odborníky a všecko, co k tomu patří. Potřebují to všecko zabrat, rozkrást a zneužít, aby se ještě dalších pár let mohli udržet nad vodou. Nejen že jsou nesmírně korupční a ovladatelní každým, kdo platí, ale nerozumí ekonomii, nerozumí politice, nerozumí ani svým vlastním lidem, ale do všeho se pletou.

Chovají se jako ten příslovečný slon mezi porcelánem a vytvářejí jeden nesmyslný zákon za druhým. Proto potřebují neustálý příliv nových zdrojů, které by mohli rozkrádat a prodávat, aby ten svůj ubohý, špinavý, korupční, parazitní systém mohli táhnout dále.

Proto volají po novém světovém zřízení (NWO), po velkém znovunastavení (Great Reset), což je systém, který nás všechny okradne o naprosto všechno, co máme, zbaví nás státu, státnosti a státních hranic, nahrne k nám neslučitelné davy zlotřilců z celého světa a vnutí nám digitální peníze, které je možno ze zákulisí manipulovat po libosti. Takže jeden den budeme peníze mít a druhý den budeme na mizině. Je to podvodný, kouzelnický trik světových lichvářů, kterým nestačí, že nám kazí život, otravují naši potravu chemickými postřiky a genetickými změnami, ničí naše zdraví posypem z letadel a terorizují nás nesmyslnými nařízeními. V této konečné fázi nás ještě ke všemu zkoušejí připravit o to poslední, co nám zbylo, o naši svobodu.

Podle Dr. Johnsona a jeho výzkumu, Rusko je ta jediná země, která má lid, tradice, správnou velikost a soběstačnost, aby tento Nový světový nesmysl, zvaný Nový světová řád, neboli NWO, dokázala zastavit. Mnozí jiní to vidí tak, že vpád ruských vojsk na Ukrajinu byl začátek boje o svobodu a práva všech lidí na světě. Jestliže se Rusům podaří tuto parazitní skupinu bankéřů, korupčních politiků, psychopatických globalistů a chamtivých korporací zastavit, pak máme naději na lepší budoucnost. V opačném případě jsme možná ty poslední generace lidstva.

POZNÁMKA: Na některé odkazy v tomto článku se s českou IP adresou nedostanete. To proto, že jsou blokovány Evropskou Unií. Musíte změnit svoji IP adresu na americkou, pak to funguje.

Na ruskou stránku <https://silavpravde.mil.ru/> se dostanete pouze přes ruské servery, nebo přes Moldovu a možná jiné, s Ruskem spřízněné země. Je to ovšem taktická chyba, správně by tato stránka měla být přeložena do Angličtiny a možná i do jiných řečí a dostupná celému světu, aby skutečná pravda pronikla ven. Rusko stále ještě nepochopilo stěžejní důležitost propagandy.